

or!"

ben már maguk előtt látják a gabonával megrakott kocsikat, amint a magtár előtt sorakoznak. Kovács Pál beszéde is öni gondolatát:

„Versenyben végezzük...“

— Lesz rá eset bizonyosan, hogy még ebédelni is csak felváltva tudunk. No de munkaidőre oda, kicsiségére nekünk. Este is, amikor kocsit lesz a meg nem állha-

zony — teszi hozzá egyetlen megrakott kocsit küldünk vissza, hogy már záróra van, már nem jött időben. A dolgozó parasztot begyűjtési versenyellenének megfélemlenésében végezzük mi is, magtári munkások is az átvételeket. Hiszen egyikünk munkája kiegészíti a másiké.

— amai—

MAGYAR ALFÖLD

V. EVFOLYAM, 167. SZAM.

ARA: 60 FILLER

CSUTORTOK, 1949 JULIUS 21.

Az építőipari vállalatok 3000 segéd munkás átképzésére tanfolyamokat indítanak

A cséplés után negyedévi fejadagját megöröltheti a termelő

A TAGJELÖLT ÉS A TAGSÁG

Népi demokráciánk sorozatos sikerei meggyőzték a magyar népet arról, hogy az ország vezetése jó kezekben van. A május 15-i választásokon hatalmas lelkeséssel egyöntetűen állott ki a Magyar Dolgozók Pártja vezette Népfrent mellett, mert tudta, hogy további felemelkedést a választás sikere által biztosítja.

A választást megelőző és a választás követő tömegmozgásokban a tagság legjobbjai mellett a pártönkivüliek hatalmas tömege is résztvett. Munkájuk sikere még inkább meggyőzte ezeket a tömegeket arról, hogy helyük a Magyar Dolgozók Pártjában van. „Pártunk ajtaján a szó szoros értelmében százezrek kopogtatnak és kérnek bebecsátást” — állapította meg Rákosi elvtárs a Központi Vezetőség május 31-i ülésén, azóta a dolgozók legjobbjai még fokozottabban és szélesebb körben igyekeznek érdemessé válni, hogy Pártunk tagjelöltjei lehessenek.

Az országos jelenségtől nem különözik Csongrád megye sem. Városainkban: Hódmezővásárhelyen, Szentesen és Csongrádon a szakszervezeti és egyéb tömegszervezeti munkában kitűnt élünk munkások, újtók, brigádvezetők és tagok, az ipari termelésben élenjáró dolgozók; falvainkban és kiterjedt tanya világunkban a mezőgazdasági termelésben kivált földmunkások, a termelőszövetkezetek tagjai, az állami gazdaságok dolgozói, a gépállomások alkalmazottai, a dolgozó parasztság legönudatosabbjai jelentkeznek és „kérnek bebecsátást” a munkások részlegének ajtaján. Hiba volna azonban megelégedni értelmiségünk legjobbjairól: mérnökökről, írókról, művészekről, akik szintén felvételüket kérik a Pártba és azokról a nevelőkről, akik eddigi munkásságukkal már is bebizonyították, hogy céljuk a népi vezetőknek sorába tartozó magyar nép szolgálatát, művelését, megnézik miként teljesíti kötelezettségét a dolgozó állammal szemben és csak az után döntenek.

Mit bizonyít ez, ha nem azt, hogy dolgozó népünk szereje a Pártot; ha nem azt, hogy támogatja harcát, amelyet egy magasabbrendű erkölcsnek a kialakításáért folytat.

Egész népünk ügye a tagjelölt felvétel, de az ellenőrzés tagságunk kezében van. A munkákban mindig emlékezzenek és emlékeztessenek a nagy Szálán szavaira: „Lenin elvételével a társait tanított bennünket, hogy hordozzuk fenn a Kommunista Párt zászlaját”.

dott: nincs nagyobb tisztesség, mint a szocializmust építő Párt tagjának lenni!

De maga a tagság is átérzi ennek a döntő fontosságú kérdésnek lényegét. Megfigyelte a tagjelöltet termelő munkájában, megvizsgálta baráti körét, szemügyre vette családi életét. Az üzemek munkásai, a falvak lakói, a dolgozó tömegek széles rétegei körültekintő gondossággal és kötelező őberséggel nézték a jelöltet. A csereberek nyírópálmás munkása Jó István segédvontató. Paraszt származású és a gépállomás fennállása óta áldozatkészsége a termelés vonalán páratlan. Tagjelöltté való felvételét kérte. A tagság megvizsgálta körülményeit és jóváhagyta. Jó István azóta még fokozottabban mértékben teljesíti munkáját, képezi magát, meri tudja, hogy helyét az élszabványban csak a marx-lenini tudás fegyverének vértjével állhatja meg.

Földvári Nagy Ferenc, a szentesi vezetésben dolgozik. Hadifogoly volt és látta a szovjet emberek teljesítményét, Török Géza elvtárral csakhamar brigádot alakítottak, mert a termelés fokozását tűzték ki célként. Már régen párttag akar lenni. Az ősszel elkésett. Azóta két ember helyett is dolgozik: falvainkban és kiterjedt tanya világunkban a mezőgazdasági termelésben kivált földmunkások, a termelőszövetkezetek tagjai, az állami gazdaságok dolgozói, a gépállomások alkalmazottai, a dolgozó parasztság legönudatosabbjai jelentkeznek és „kérnek bebecsátást” a munkások részlegének ajtaján. Hiba volna azonban megelégedni értelmiségünk legjobbjairól: mérnökökről, írókról, művészekről, akik szintén felvételüket kérik a Pártba és azokról a nevelőkről, akik eddigi munkásságukkal már is bebizonyították, hogy céljuk a népi vezetőknek sorába tartozó magyar nép szolgálatát, művelését, megnézik miként teljesíti kötelezettségét a dolgozó állammal szemben és csak az után döntenek.

Mit bizonyít ez, ha nem azt, hogy dolgozó népünk szereje a Pártot; ha nem azt, hogy támogatja harcát, amelyet egy magasabbrendű erkölcsnek a kialakításáért folytat.

Egész népünk ügye a tagjelölt felvétel, de az ellenőrzés tagságunk kezében van. A munkákban mindig emlékezzenek és emlékeztessenek a nagy Szálán szavaira: „Lenin elvételével a társait tanított bennünket, hogy hordozzuk fenn a Kommunista Párt zászlaját”.

A világpolitikának nagy eseménye van. Mint a TASSZ-iroda jelenti, a Szovjetunió kormányja Olaszországnak az Északatlanti Szerződéshez történő csatlakozása alkalmából jegyzéket intézett Olaszország kormányához. A jegyzék így hangzik:

„Abból az alkalomból, hogy Olaszország csatlakozott az Északatlanti Szerződéshez és az olasz kormány kérte az Olasz USA kormányához, segítsen az olasz fegyveres erők megsegítését, valamint az olasz hadiipari fejlesztését, a Szovjetunió kormányja szükségesnek tartja a következőket kijelenteni:

Az Olaszországgal kötött békeszerződésben utalás történik arra, hogy ez a szerződés a barátságos viszony alapja Olaszország és azon államok között, amelyek vele az említett szerződést kötötték, Olaszország a békeszerződés aláírásával kötelezettséget vállalt, hogy nem követ el semmilyen cselekményt, amely a szerződést aláíró államok ellen irányul, következtében tehát nem lép be semmilyen támadószellemű célok követő csoportosulásba.

Azzal, hogy az Északatlanti Szerződéshez csatlakozott, Olaszország támadójellegű katonai csoportosulásba lépett. Ez a csoportosulás a Szovjetunió és a népi demokráciák ellen irányul. Az Északatlanti Szerződés támadó jellege kifejezésre jut azáltal, hogy a nagyszabású katonai intézkedésekben, amelyek a szerződés résztvevői fegyveres erők és hadfelszerelésük növelése, hatalmas haditengerészeti és légitámaszpontrendszer megteremtése terén, valamint az atomfegyver felhasználására irányuló előkészületekben stb. tesznek. Ezeket a katonai intézkedéseket semmiképpen sem lehet az Északatlanti Szerződés aláíró államok övédelmi szempontjaival magyarázni, annál kevésbé, mert ezeket az államokat — beleértve Olaszországot is — semmiféle fegyveres támadás sem fenyegeti.

Az olasz kormány az Atlanti Szerződés aláírásával bekapcsolódott a szerződés aláírói által vállalt katonai intézkedések végrehajtásába. Ezzel tanúsítja az olasz kormány az USA kormányához intézett kérelme, melyet folyó évi április 6-án hoztak nyilvánosságra. Az olasz kormány ekkor katonai segítséget kért az olasz fegyveres erők megerősítésére és az olasz hadiipar fejlesztésére.

Az olasz kormány ezek a cselekményei sértik a békeszerződésnek az olasz fegyveres erők korlátozó rendelkezéseit. Ezzel kapcsolatosan szükséges rámutatni a szerződés 45. cikkelyére, mely szerint „a jelen szerződés valamennyi katonai, haditengerészeti és katonai lég-

ügyi cikkelye mindaddig érvényben marad, ameddig azt a szövetséges és egyesült hatalmak, valamint Olaszország között kötött megállapodással egészen vagy részben — illetőleg miután Olaszország már az Egyesült Nemzetek tagjává lett, a Biztonsági Tanács és Olaszország közötti megállapodással — meg nem változtatják.” Ebből következik, hogy az olasz kormány hadfelszerelésének és fegyveres erőinek minőségi és mennyiségi megváltoztatása sérti a 46. cikkelyt.

Az olasz kormány e cselekményei sértik az 53-as cikkelyt is, amely megtiltja Olaszországnak, hogy a békeszerződésben megszabott határokat túllépő mennyiségű, vagy típusú hadianyagot és technikai felszerelést birtokában tartson, vagy gyártson, valamint az 56. cikkelyt, amely kötelezi Olaszországot, hogy haditengerészeti erőit a békeszerződés 12/a. mellékletében megszabott határig csökkentse. A békeszerződés kizárja annak lehetőségét, hogy a haditengerészeti erők más módon növeljék, mint azt a békeszerződés 59. cikkelye megszabja. Ez a cikkely megtiltja Olaszországnak bizonyos fajtájú hadihajók építését, megszerzését, vagy cserélését.

A békeszerződés 61. és 64. cikkelye ezenkívül előírja, hogy az olasz fegyveres erők szervezése, felfegyverzése és elhelyezése kizárólag az olasz határ helyi védelmi feladatainak és helyi jellegű feladatoknak feleljen meg.

Az olasz kormány az USA kormányához intézett jegyzéké-

ben ennek ellenére azzal a hivatkozással kér segítséget az olasz fegyveres erők megsegítéséhez és Olaszország hadiiparjának fejlesztéséhez, hogy az Északatlanti Szerződéshez történő csatlakozása olyan további kötelezettségeket ró rá, melyek megkövetelik a fegyveres erők és a haditermelés fejlesztését.

Pacciardi nemzetvédelmi miniszter 1948 október 9-én kijelentette az olasz szenátusban, hogy az olasz fegyveres erők összehangba hozták a békeszerződés által előírt szabályokkal. Ez ugyancsak megerősíti, hogy Olaszország kormányának az olasz fegyveres erők növelésével kapcsolatban az USA kormányához intézett kérése a békeszerződésben előírt határokon túlnyúló katonai célokot követ.

A fentebbiek alapján a szovjet kormány megállapítja, hogy Olaszország csatlakozása az Északatlanti Szerződéshez, eltekintve az Olaszországgal kötött békeszerződés céljával és felhívja az olasz kormányt, hogy a békeszerződés értelmében álljon a felelősségre, amely a békeszerződésben előírt kötelezettségeivel reá hárul.

A szovjet kormány egyidejűleg azonos tartalmú jegyzéket intézett az USA, Nagybritannia és Franciaország kormányához. Ezekben a jegyzékekben a szovjet kormány felhívja az Északatlanti Tömb szervezőinek figyelmét — akik Olaszországot a Tömbben való részvételre meghívták — a békeszerződés értelmében megkötött megkötéseire és arra a felelősségre, amely ezekre a kormányokra a szerződés megsértése miatt hárul.

Hatalmas győzelem északnyugat Kínában

A néphadsereg csapatai kedden Glangfi tartomány nyugati részén átkeltek a Kan folyón és felszabadították Feri városát. További előnyomulások után elfoglalták két újabb jelentős várost.

Eszaknyugat Kínában négy Kuomintang hadsereg szétzúzása után a népi csapatok ellenállhatatlanul nyomulnak előre. A Kuomintang csapatok maradványainak megsemmisítése és Eszaknyugat-Kína teljes felszabadítása most már egészen rövid idő kérdése.

A néphadsereg hatalmas offenzívája Eszaknyugat Kínában igen nagy meglepetést okozott a Kuomintang köröknek és a népi csapatok egymásután foglalták el a városokat a nélkül, hogy a Kuomintang hordák nagyobb bombázást tudtak volna végezni.

Eszaknyugat-Kína lakossága mindenütt óriási lelkesedéssel fogadja a néphadsereg csapatait és megnyugvással fogadták a

hírt, hogy a még ellenálló négy Kuomintang hadsereg megsemmisült.

A vietnami szabadságharcosok nagy győzelmei

1949. január-július között Vietnamban a francia csapatokat 103 helyszérből verték ki. Ugyanezen idő alatt a vietnami csapatok és partizánok 37 francia hadállást foglaltak el. Felosztandó alatt közel nyolcezer francia katona esett el, vagy sebesült meg.

Állandóan romlik a dolgozók életszínvonalja Franciaországban

A Le Monde statisztikák között az 1948 december 13. és 22-i héten 335 községben az élelmiszei viszonyok megállapítása céljából végzett vizsgálata eredményéről. Az eredményekből kitűnik, hogy a lakosság hús fogyasztása 36 százalékkal kevesebb az 1938 évihez képest.

Mezőgazdasági munkások is sztrájkot tartanak

Az országos jelenségtől nem különözik Csongrád megye sem. Városainkban: Hódmezővásárhelyen, Szentesen és Csongrádon a szakszervezeti és egyéb tömegszervezeti munkában kitűnt élünk munkások, újtók, brigádvezetők és tagok, az ipari termelésben élenjáró dolgozók; falvainkban és kiterjedt tanya világunkban a mezőgazdasági termelésben kivált földmunkások, a termelőszövetkezetek tagjai, az állami gazdaságok dolgozói, a gépállomások alkalmazottai, a dolgozó parasztság legönudatosabbjai jelentkeznek és „kérnek bebecsátást” a munkások részlegének ajtaján. Hiba volna azonban megelégedni értelmiségünk legjobbjairól: mérnökökről, írókról, művészekről, akik szintén felvételüket kérik a Pártba és azokról a nevelőkről, akik eddigi munkásságukkal már is bebizonyították, hogy céljuk a népi vezetőknek sorába tartozó magyar nép szolgálatát, művelését, megnézik miként teljesíti kötelezettségét a dolgozó állammal szemben és csak az után döntenek.

Mezőgazdasági munkások is sztrájkot tartanak

Az országos jelenségtől nem különözik Csongrád megye sem. Városainkban: Hódmezővásárhelyen, Szentesen és Csongrádon a szakszervezeti és egyéb tömegszervezeti munkában kitűnt élünk munkások, újtók, brigádvezetők és tagok, az ipari termelésben élenjáró dolgozók; falvainkban és kiterjedt tanya világunkban a mezőgazdasági termelésben kivált földmunkások, a termelőszövetkezetek tagjai, az állami gazdaságok dolgozói, a gépállomások alkalmazottai, a dolgozó parasztság legönudatosabbjai jelentkeznek és „kérnek bebecsátást” a munkások részlegének ajtaján. Hiba volna azonban megelégedni értelmiségünk legjobbjairól: mérnökökről, írókról, művészekről, akik szintén felvételüket kérik a Pártba és azokról a nevelőkről, akik eddigi munkásságukkal már is bebizonyították, hogy céljuk a népi vezetőknek sorába tartozó magyar nép szolgálatát, művelését, megnézik miként teljesíti kötelezettségét a dolgozó állammal szemben és csak az után döntenek.

Szerződéses munkáról

Az országos jelenségtől nem különözik Csongrád megye sem. Városainkban: Hódmezővásárhelyen, Szentesen és Csongrádon a szakszervezeti és egyéb tömegszervezeti munkában kitűnt élünk munkások, újtók, brigádvezetők és tagok, az ipari termelésben élenjáró dolgozók; falvainkban és kiterjedt tanya világunkban a mezőgazdasági termelésben kivált földmunkások, a termelőszövetkezetek tagjai, az állami gazdaságok dolgozói, a gépállomások alkalmazottai, a dolgozó parasztság legönudatosabbjai jelentkeznek és „kérnek bebecsátást” a munkások részlegének ajtaján. Hiba volna azonban megelégedni értelmiségünk legjobbjairól: mérnökökről, írókról, művészekről, akik szintén felvételüket kérik a Pártba és azokról a nevelőkről, akik eddigi munkásságukkal már is bebizonyították, hogy céljuk a népi vezetőknek sorába tartozó magyar nép szolgálatát, művelését, megnézik miként teljesíti kötelezettségét a dolgozó állammal szemben és csak az után döntenek.

Nagyszerű eredmények a visszacsatolt lengyelországi területeken

Varsó: Öt évvel ezelőtt, amikor Lengyelország visszakapta az Odera folyótól keletre fekvő hajdani területeit, ezek a németek visszavonulása után romokban hevertek. Lengyelországnak meg kellett birkóznia a visszacsatolt területek benépesítésének feladatával, továbbá az ipar újjáépítésével. Nem egészen egy év alatt kétmillió lengyel telepedett le a visszacsatolt területeken. Ma már 5 és félmillió lengyel lakik a visszacsatolt területeken. A földművelés nem ismer hasonló nagyszabású úttörő munkát. Az 1946-ban megindult lengyel tervgazdálkodás a beruházási hitelek 27 százalékat a visszacsatolt területekre fordította. A beruházási hitelek ezen a területen 1949-ben 34 százalékra emelkedtek.

A hékeddi kubikosháztól a kazáni egyetemig

Két hete él köztünk ismét Vass István elvtárs. Ennyi ideje, hogy hazajött a Szovjetunióból, ahol nyolc hónapig tanult a kazáni egyetemen. Ott, ahol Lenin elvtárs is töltött pár évet. A két hét óta úton-útfélen megszólítják, megkérdezik, beszéljen valamit arról a hatalmas országról, amely hozzásegített egy hékeddi kubikosgyereket a gondtalan tanuláshoz, hogy a tudást, amit a Szovjetunióban szerez, saját dolgozó népének a felemelésére használja fel. Családja körében alig töltött még egy két órát. Mindig beszélni kell valakivel. Járja a szentesi utcákat. Olvassa a rég látott magyar betűket. Ertesül az itthoni eseményekről. A lapokból külön kikeresi a „közös ügyeket”. Örömmel értesült legutóbb is róla, hogy a Szovjetunió megvásárolta a „Talpalatnyi föld” és a „Mágnás Miska” című magyar filmeket.

— Nagyon megörültem, mikor ezt megtudtam — mondja. — Hiszen nemcsak elbeszélésből, újságokból ismernek meg most már bennünket, hanem látnak a közvetlen

életünkben

egy darabot is a szovjet emberek a filmen keresztül. Emlékszem rá, mi

Bent a diákszállóban állandóan érdeklődtek orosz barátaink hazánkról. Arról, hogy hogyan dolgozik a Magyar Dolgozók Pártja; hogy dolgoznak az államosított üzemek. Különösen a Párt érdekel elsősorban mindenkit. Az egyik orosz egyetemistától — legjobb tanulója egyébként az egyetemnek — érdeklődtem, hogy Komszomol tag-e? Kurtán, bizakodóan csak annyit mondott: majd. Azután sokat beszélünk erről a kérdésről, ami minden szovjet ember kérdése. A Komszomol és utána a párttagságot sok évi szívós önfeláldozó, példamutató munkával kell kiérdemelni.

Beszélgés közben Vass elvtárs kérdező, érdeklődik, hogy idén háza, hogy ünnepejük Petőfi Sándor 100. éves halálának évfordulóját. Ujra visszafordultunk a Szovjetunióra, mert Petőfi Sándor nemcsak a miénk, legálább annyira a szovjet embereké is.

— Nálunk az elmúlt évtizedekben nem tanították Petőfi forradalmi verseit. Nem is igen ismerték. Valamennyi szovjet iskolában

tanították

a szovjet ünnepeket szavalták

Nem lehetünk méltatlanok

— A Szovjetunióban már felépítették a szocializmust. Sokan azt hinnék, hogy ezzel megállt a további építés. Pedig az eddiginél sokkal nagyobb ütemben és méretekben folyik tovább. Ott már a kommunizmust építik. A gyönyörű teljesítmények elkápráztatják, elbűvölik az embert. Akik látják a Szovjetuniót, hamar beleesnek abba a hibába, a nagyszerű teljesítményeket látva, hogy ezt játéki könnyedséggel eljérjük. Én történelmet tanulok odakint. Tanulom a Szovjetunió történelmét és tudom, hogy milyen hatalmas munkába került, amíg ide jutottak. Nekünk is hatalmas erőfeszítéssel sikerül csak felépíteni a szocialista Magyarországot. De felépítjük. Nem lehetünk méltatlanok a kapott szabadsághoz.

A dolgozó tömegek nyomására szabadlára helyezték MAX REIMANT

Max Reimant, a Német Kommunista Párt főtitkárát, szerdán reggel 7 óra 15 perckor az angol katonai megszálló hatóságok szabadlára helyezték. Reimant, kiszabadulása után, táviratot intézett a Német Kommunista Párt Központi Vezetőségéhez, továbbá a német szocialista egységpárt vezetőihez. Táviratában kifejezi azt a meggyőződését, hogy mostani szabadonbocsátása annak a nagyarányú népi mozgalomnak eredménye, amely az ő kiszabadításáért, valamennyi németországi övezetben a német dolgozók részéről megnyilatkozott. Reimant a lipseji rádióban megemlékezett arról, hogy a börtönbe is állandóan önzöltek hozzá azok a levelek, határozati javaslatok, amelyekben egyének, üzemek, szervezetek együttérzésükről biztositják és szabadonbocsátását követelik. Reimant köszönetet mondott a dolgozóknak, akik kitartó harcukkal ki kényszerítették az angol hatóságától szabadonengedését.

A tarlóhántás jövő évi termésünk alapja

Ujvári elvtárs, vármegyei mezőgazdasági igazgatót megkér. — Útk. tájékoztasson bennünket a tarlóhántás fontosságáról és annak jelentőségéről.

Hasznosítja a csapadékok

— Hogy rögtön a tárgyatörjek — kezdte Ujvári elvtárs — ott kell kezdenem, hogy termelőink közül nagyon sokan azt gondolják, hogy a tarlóhántás csak arra jó, hogy az aratás utáni csapadékokat, a késő nyári és őszi esőzéseket hasznosítsa. Ez is nagyon fontos szempont, de ezen kívül még több és fontosabb szerepe is van a tarlóhántásnak.

— Szeretnék valami konkrét példát hallani a tarlóhántás hasznosságával kapcsolatban!

Ahol a 14 mázsa termés kezdődött

— Konkrét példát? — szölt elgondolkodva Ujvári elvtárs. — Hát hiszen azért nem kell mesésze menni, nézzük pl. egy termelőlőszöveget eredményét. Bizonyítékként itt van a tegnapi ujságuk, amelyben hatalmas betűvel írják, hogy több mint 14 mázsa holdankénti terméseredményt ért el a Petőfi termelőcsoport. És ez mit bizonyít? Azt, hogy jó volt a munka s nem kis

szerepe van ebben a tarlóbuktatásnak.

Gazos búza — gyomtalanítás

— Nézzük csak meg közelebbről ezt a dolgot — folytatta Ujvári elvtárs. — Hogyan is hat ki a terméseredményre a tarlóhántás?

— Tegyük fel, tavaly nem végezte el egy termelő a tarlóhántást. Az idén gazos, gyomos búzát aratott. A búzát betakarította, a gazt vele együtt elcsepepelt, de a gyommagvak nagyrésze a tarlón szétszóródott. Na már most ha a tarlóhántást nem végzi el, ezek a magvak az őszi szántással bekerülnek a földbe s majd csak tavasszal kelnek ki újból a búzával együtt. Tehát az eredmény: az előbbinél is gazosabb búza.

— Ezzel szemben, ha elvégezzük a tarlóhántást, a gyommagvak még a nyár folyamán a földbe kerülnek és ki is kelnek. Beérni azonban már idejük nincsen, tehát földünkre úgyszólván teljesen gyomtalanítottuk. De ezenkívül még számos olyan fontos szerepe van a tarlóhántásnak, amely mind a talaj minőségét s ezzel kapcsolatban a terméseredmény emelkedését segíti elő. Már amiről az elején is beszé-

lőm, a nedvesség tárolása, ezenkívül a különböző gabonabetegségek kikészítésében is igen nagy segítséget nyújt a tarlóhántás.

Gabonabetegségek megelőzése

— Ezeket a betegségeket különböző apró, élő szervezetek bizonyos gombafajták okozzák. Ezek a gombák hatalmas mennyiségben a telet a talaj felszínében élnek át. Ezek okozzák a lenbetegségeket, a burgonya-puccadósom és egyéb növények megbetegedését is. A tarlóbuktatással elzárjuk előlük a talaj hajszálcsöveinek átjárásával a levegőt és ezáltal órázó többségüket elpusztítjuk.

Jövő kényerünk alapja

— Befeleztél hozzátehetőnek még — mondotta Ujvári elvtárs, — hogy nemzetgazdasági szempontból hatalmas megakartást jelent a tarlóbuktatás. A hán, ha a tarló őszi mélyszántással szántással több üzemanyagigényel, mint az idejében betakarított tarlóé. Ezt a tényt a Szovjetunióban sokévi tapasztalat alapján állapították meg. És végeztül a jövő évi jötermésnek az alapját vetjük meg a tarlóhántással.

Nem lehet tovább keresni

HALUSTYIK JANIN

Horváth Dani gazdának száznegyven hold földje van Fábánban a Körögy-földben. Jó szőros, áradmányos föld. Búza-termő. Jó kukoricanevelő. 140 hold föld, két tanyával. És hát két béressel, mert hát az egyikben is dolgozzon valaki, meg a másikban is. Horváth gazda pedig lopja a napot mind a kettőben és parancsolgat mind a kettőben.

A történet ott kezdődött, hogy Lantos elvtárs, a DÉFOSZ járási titkára bevetődött a tanyára. Igaz, hogy egész héten azt csinálja. Végigjárja a központi járás valamennyi külakját, ellenőríz és kéri a szerződés nélküli cselédek után, akiket a gazda a mezej éltel, a túlórákat és a tisztaszóbat elvonja.

Horváthéknál is a gazdaaszonytói kéri: van-e cseléd? — Hát van egy — kényszeredik neki a beszédnek Horváthné. — Nem sok hasznát vesszük. De hát tartjuk.

— Van-e szerződése? — Hát azt elfelejtettük meg megkötölni. Mert hát sok a munka. Aratni kell. Tudja. Hajtják az embert...

Lantos elvtárs körülnézett egy kicsit. A tanya sarkán találkozik egy fiatalemberrel. Egy-két szó — és kiderült, hogy Halustyik Jánosnak hívják és hát ő a második béres.

Horváthné is utánuk settenkedik és mindig igazítani akar a Jani szaván. Hogy hát az csak egy olyan kis pásztorgyerek. Szaladj ide, szaladj oda. Meg téríti a jószágot. De a kis „szaladj ide, szaladj oda” mondja ám gyorsan, hogy a dudvás talicska, a sok jószág etetése-itatása, meg ami csak munka adódik a 140 holdon, az mind jószágtartás?

— Mit fizetnek neked Jani? — kérli Lantos elvtárs. — En még nem tudom — kapja a keveset-mondó választ. — Van-e szerződés? — Még nincsen!

Hirtelen beleszólt a beszédbe Horváth sógora, Koczka István is. Ráfőrdem a járási titkára, hogy hogy mer szabadlára a gyerekkel, mielőtt a gazdával nem beszél.

— Meghát az nem is cseléd. Nem alkalmazott. Az csak pásztortor...

— Mit fizetnek neki? — 200 forintot. — Hát miért nem 240-et, amennyi elő van írva?

Hamar kiderül azután, hogy túlorapéz sincs, mert a Jani állítólag azt mondta, hogy neki nem kell az. A Jani viszont más

véleményen van: „A gazda benn járt a DÉFOSZ-nál Fábánban s ott azt mondták, hogy Halustyik Janinak nem jár”. (Külön neki nem). Tiszta volt az ügy. Horváth gazda becsapta a bérest s rettenetesen felázadt, amikor Lantos elvtárs figyelmeztette, hogy a bért meg kell fizetni viszá, szeméremleg is. Sőt: az engedély nélküli alkalmazott tartásért is felelni kell.

Alighogy a járási titkár ki-húta a lábát a tanyából, a föld másik végén már zavarták haza Halustyik Janit. Fizettség nélkül. Hogy ne okozzon még egyszer kellemetlenséget.

40 forint havi elvonásról és párszáz forint túlóráról szól ez a rövid történet, olyan dologról, amit Horváth gazda szóra sem érdemelt. Hiszen eddig ez mind, demnapos volt az ő tanyájában. Nem érdemes rajta rágódn...

De viszont ez a történet arról a Horváth Daniról szól, akinek 140 holdat kapartak kopnyitak, izzadtak össze az őszi jármások. És ami a legfontosabb a történetben: Horváth Dani ez egyszer rajtavesztett. Nem lehet tovább keresni Halustyik Janin, sőt mit lehet tudni, még kellemetlenség is lehet belőle. Egyszerűen el kell zavarni hát, gondolkodott a kulák... El kell zavarni, ha nem lehet rajta tovább gazdagodni, sőt megmondja a többi gazdának is, hogy vigyázzanak, fel ne fogadják: a DÉFOSZ-szal pakál. Essen ki a kezéből a kényer. Köszönjön messziről...

Hát nem...! Horváth Dániel ellen megindult az eljárás munkabér-uzsora miatt, szerződés nélküli cselédtartásért és a cseléd jogtalan és törvénytöltött elzavarásáért.

Az építőipari vállalatok 3.000 segéd munkás átképzésére tanfolyamokat indítanak

„Nincs megszervezve a szűk keresztmetszetként mutató szakmunkákra való gyors átképzés. Elhanyagolt a munkások kiképzése. Ebből ered, hogy máris jelentős szakmunkáshiány mutatkozik. Nem történt gondoskodás a termelékenységget elősegítő, politikailag megbízható és szakmailag jól képzett munkavezetők nevelésére” — állapította meg az építőiparról szóló minisztertanácsi határozat.

Darvas József építésügyi miniszter e hiányosságok megszüntetésére máris úgy intézkedett, hogy valamennyi magas építőipari nemzeti vállalat a saját keretén belül haladéktalanul köteles gondoskodni segéd munkások szakmunkásokká való átképzéséről. A körrendelet értelmében a vállalatok 3-3 hónapos tanfolyamot rendeznek 3000 segéd munkás részvételével. Az első három hónapos tanfolyam első négy hetében a munkások 6-8 főből álló csoportban sajátítják el a szakma alapvető ismeretait a kőműves, ácsmunka, állványozó munka és vasbetonszerelő munka köréből. A további időt a gyakorlati képzettség megszerzésére brigádokban töltik el a tanfolyam tartama alatt a bérosztályuknak megfelelő fizetést kapják, a tanfolyam elvégzése után pedig magasabb bérosztályba lépnek.

A heti ötórás elméleti kiképzésből négy óra ölel fel a szakmai anyagot, egy óra pedig világnézeti előadás, amely a szakszervezet jelöli ki az előadókat. A 3x3 hónapos tanfolyam első szakaszában tehát a Lakás és Középítési Ipari Központ 15, a Gyárépítési Ipari Központ 16 vállalatánál, összesen 3000 segéd munkás átképzésével megindul a nagyarányú oktatási és nevelési munka, amely az ötéves terv építési feladatainak elvégzéséhez segíti hozzá az építőipar dolgozóit.

Erekkel ezélt történt. Ha az az...
azt mondanám: nagyon — de nagyon...
kor is, úgy aratás után. A város...
toll a napsugár. Csendes volt mind...
vidám kacagása. A padok...
ári helyegek sétáltak el, előlük...
matolt. A múzeum előtt szívsz...
Egyetlen lettem eg...

tünő...
anyá...
piac...
A...
fogad...
elősz...
szeret...
régisé...
Együtt mentünk vég...
a dohos levegőjű termé...
Mégcsodáltam a honfoglalásko...
ri sírgmlékeket és a később...
századok maradványait. Egy...
szerscák figyelmes lettem egy...
bölcsőre. Hasonlított nagy...
anyám bölcsőjéhez, amelyben...
engem is...
tek...
ták...
tánt...

Azután elmesélte hogy Petőfi...
Sándor felesége, Szendrei Ju...
lianna ide jött Szentesre a k...
Zoltánkával, amikor a forrad...
már költő Bem tábornokho...
ment Erdélybe. Később kiment...
a nagymagocsi Szendrei major...
ba, a gögös jószágigazgató...
nagyapához. Az öreg Szendrei...
soha nem...
Petőfi...
tás, na...
nyezet...
sorvas...
tű fiú...
utat...
meriten...
tályharchoz. Ifjú korában...
többször járt Szentesen, néha...
irogatott, de ő már halvány...
alig látható csillag volt az...
tökös apja mellett a költészet...
egén. Egész fiatalon meghalt...
Pesten. Eltiporta a társadalom...
a sötét Bach-korszak...
... Sokáig álltam a böl...
eső előtt. Fülemből csengtek...
hósi hal...
lángle...

...
rül V...
traktor...
„Zsof...
ziak a...
szített...
zam lett...
Szerény...
magabiz...
ség v...
szalad...
től k...
— Meg...
kes...
föld...
— No...
tel...
Első...
szánde...
végezt...
nem vo...
amikor...
a k...
traktor...
zeteje...
mellett...
la) bir...
„Zsof...
komoz...
„Zsof...
dolózó...
ket nap...
zetője...
hogy m...
legkivá...
gépész...
De micsoda vitája volt...
a kolhozgazgatóság ter...
melési...
a tel...
végnap...
— Az elmúlt évben...
sorolta...
vedek...
szánt...
mentus...
gaboná...
buszon...
ker el...

PETŐFI ÚTAT MUTATOTT

Evekkel ezelőtt történt. Ha az időt eseményekkel mérnénk azt mondanám: nagyon — de nagyon régen volt. Nyár volt akkor is, úgy aratás után. A városi liget sávjaira épp úgy süttött a napsugár. Csendes volt minden, hiányzott a gyermekek vidám kacagása. A padok üresek voltak. A strand felől néha úri hölgyek sétáltak el, előttük finoman ápoltt szobakutya szimatolt. A múzeum előtt szívszorogva megálltam.

Figyelmes lettem egy bölcsőre...

— Bemének ne menjek —
tűnődtem — bemegyek, hisz az anyámat azért hagytam ott a piacon.

A múzeumigazgató szívesen fogadott. Elmondtam neki, hogy először járok Szentesen és meg szeretném tekinteni a múzeum régiségeit. Együtt mentünk végig a dohos levegőjű termeken. Megcsodáltam a honfoglalás kori síremlékeket és a későbbi századok maradványait. Egy szercsak figyelmes lettem egy bölcsőre. Hasonlított nagyanyám bölcsőjéhez, amelyben engem is és anyámat is nevelték.

— Ebben a bölcsőben ringatták Petőfi Sándor kisfiát; Zoltánt — mondta az igazgató.

A nagymágocsi Szendrei-major

Azután elmesélte hogy Petőfi Sándor felesége, Szendrei Julianna ide jött Szentesre a kis Zoltánkával, amikor a forradalmár költő Bem tábornokhoz ment Erdélybe. Később kiment a nagymágocsi Szendrei majorba, a gógós jószágigazgató nagyapához. Az öreg Szendrei soha nem szerette a kis unokát. Petőfi Zoltán élete a hányódás, meg nem értés. Rossz környezet, egy szörnyű társadalom sorvasztotta a gyenge testalkatú fiút. Ő nem találta meg az utat a néphez, nem tudott erőt meríteni a költészethez, az osztályharcba. Ifjú korában is többször járt Szentesen, néha írogatott, de ő már halovány. Alig látható csillag volt az üstökös apja mellett a költészet egén. Egész fiatalon meghalt Pesten. Eltiporata a társadalom a sötét Bach-korszak.

... Sokáig álltam a bölcső előtt. Fülembé csengtek a hős halált halt forradalmár, a lángelkű költő az édesapa ver-

sei. A verssorok mögött ott látam az Alföld szikes pusztáit, a termékeny rónákat. Szinte megcsapott a pörkölő nyár forró lehellete, a puszták, az apró jobbagyaltalvak eleven élete.

Együtt a néppel

... Poros országutakon, zlmankós téli éjszakákban járja a költő az országot. Együtt örül és együtt szenved a néppel. Megtalálja a népet s életének célja: küzdeni a népert. Költészetében a kisémmizett, meggyalázott dolgozó milliók panasza, vágya szólal meg, követelve jogot és szabadságot. Csak az irhatott egy forradalomról, a szabadságról, a nép életéről, a nép eleven, egészséges gondolkodásával, aki a letiport dolgozó nép húsában élt és vérben lüktetett. Forradalmi költészetében ott remeg a későbbi

Georgi Dimitrov fényes emlékezete még erősebben összefűzi a bolgár és a szovjet testvéreinket

A bolgár Kommunista Párt Központi Bizottsága, a minisztertanács, valamint a Hazafias Arcvonal Országos Tanácsa a következő táviratot intézte a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja Központi Bizottságához és a Szovjetunió kormányához:

Mélyes hálánkat fejezzük ki azért a mély együttérzésért, amellyel a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja, a szovjet kormány és az egész szovjet nép részt vett abban a súlyos gyászban, amely országunkat Dimitrovnak, a bolgár Kommunista Párt főtitkárának, népünk szeretett vezérének és tanítójának halálával érte. Országunk dolgozó tömegei soha sem felejtik el, amit a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja Központi Bizottsága és Sztálin elv-

proletárforradalmak lehelete.

... És akkor a múzeum dohos levegőjében, a nagy költő kisfiának bölcsője előtt, valamit megéreztem, amit most már biztosan tudok:

Csak az alkothat örökmérvűt, aki egy a dolgozó néppel. Csak az lehet egy a dolgozó néppel, aki együtt dolgozik, harcol, lélegzik, él az elnyomott, vagy szabad hazáját építő milliókkal. Aki ott dobog a nép szívében, s annak hűsából, véreből való. Ezt csak az tudja megenni, akinek egészsége hazafiságát nem vakítja el a szocialista szabad hazát építő dolgozókkal mind az imperializmus igájában szenvedő munkásokkal parasztokkal.

Ilyen volt Petőfi Sándor. Ezért lett világszerte ismertté, naggyá ezért szeretik a szovjet emberek és a világ minden dolgozója, ezért szeretjük mi is a földünk nekí kegyelettel.

Petőfi utat mutatott: legyünk mindig hűek a dolgozó néphez a munkáspártihoz — a munkáspárti elcsapatához, a Párthoz.

— orom —

társ személyesen, valamint az egész szovjet társadalom tett népünk nagy fia emlékének tisztelőre. Az a mély testvéri együttérzés, amelyet Lenin, Sztálin Pártja, Dimitrov elvtárs halála alkalmával tanúsított, hatalmas erkölcsi támasz volt számunkra a súlyos gyász napjaiban és még inkább megerősítette népünk hitét abban, hogy nem áll egyedül, hanem hatalmas és nagy barátja és védelmezője van, a Szovjetunió. Georgi Dimitrov elvtárs fényes emlékezete új láncszem lesz, mely még erősebben és elszakíthatatlanabban összefűzi a bolgár és szovjet testvéreinket és örökre megszilárdítja a barátságot és együttműködést a bolgár népköztársaság és a nagy Szovjetunió között.

A lett kolhozista nők levele Sztálin elvtárhoz

A szovjet lapok közlik a Lett Szocialista Tanácsköztársaság kolhozista és földműves asszonyainak Sztálinhoz írt levelet.

— Kedves és szeretett Sztálin Elvtársunk — mondja a levél —. Büszkék vagyunk arra, hogy a lett kolhozok már fennállásuk első évében jelentős sikereket értek el. A Lett Szocialista Tanácsköztársaságban több, mint 4000 kolhoz működik. A kolhozok sikeresen végezték el a tavaszi vetési munkálatokat és gazdag termésre számítanak.

Emlékezzünk az Ön bölcs útmutatására, hogy a földművesek egyetlen helyes útja a kolhoz útja és hogy a kolhoz tárja fel a földműves dolgozóknak a kulturális felemelkedés és a jómód minden lehetőségét.

Lettországból a burzsoázia uralma alatt a földműves asszonyok élete örömtelen és keserű volt. De felvirradt a nap a lett asszonyok felett. A szovjet hatalom és a Bolsevik Párt földet adott örök használatra a földműveseknek és a lett falvakba elhozta a tudomány és kultúra fényét. Új élet kezdődött a lett falvakban. Mi tudjuk, hogy soha többé nem fogunk szükségben és keserűségben élni.

1946-ban a kolhozmezőkön 20—25 százalékkal magasabb terméseredményt értünk el, mint az egyéni gazdálkodó földművesek. A kolhozokban a dolgozók fizetésükön felül 5,5, néhány kolhozban pedig 8—10 kg. gabonát is kaptak a munkanapokon.

Mi asszonyok, ismerjük Sztálin elvtárs, az Ön történelmi szavait hogy a kolhozokban nagy erőt képviselnek a nők. A kolhozista asszonyok nálunk tevékenyen részt vesznek a mezőgazdasági szövetkezetek megerősítésében és az állattenyésztés fejlesztésében. Közöttünk, asszonyok között kolhozelnökök, munkáscsoport vezetők, elnöklésők és állattenyésztési telepvezetők vannak. A Szocialista Lett Tanácsköztársaság sok ezer kolhozista asszonya vesz részt a szocialista munkaversenyben, harcol a magas terméshozamért és az állattenyésztés fejlesztéséért.

Mindenekért a sikerekért hálásak vagyunk a szovjet hatalomnak, a Bolsevista Pártnak és Önnek, kedves Sztálin elvtárs. Meggyőződve a kolhoz útjának helyességéről, sok ezer lett együtt a kolhozokban. Megígérjük, Önnek, Sztálin elvtárs, hogy nem sajnáljuk erőnket azért, hogy Lettországból a kolhozgazdálkodás a közeljövőben teljes győzelemre jusson.

A tanulókat nem lehet napi nyolc órán túl foglalkoztatni

Több panasz hangzott el, hogy az ipari és kereskedelmi tanulókat 8 munkaórán túl is foglalkoztatják. Pedig a tanulókat védő törvény világosan kimondja, hogy a tanuló fejlődő szervezetének és munkaképességének megővése érdekében csak napi 8 óráig szabad foglalkoztatni és ezen az időn belül is még félórát fizetett ebéd-szünet illeti meg.

A jövőben fokozottan ellenőrzik a törvény betartását.

Mesterséges felhővel mérgetlenítik a levegőt

Mesterséges úton előállított felhővel kitérítve lehet védekezni bizonyos mérgező füstök ellen — állapította meg Burdenka leningrádi vegyész tanár. Sikeresült ugyanis agyagból vagy szilikátszorból olyan finom porfelhőket előállítani, amely felületén leköti a mérgező anyagokat. E sűrű, kavargó felhő, mint szűrő is működik.

— Időjárás. Változó felhőzet, sokfelé eső, a hőmérséklet kissé emelkedik.

Három sorsdöntő nap...

— Ime — mutatott körül Vaszilij Jeftusenko, a traktorbrigád vezetője a „Zsofnyen” kolhoz tavasziak alá pompásan előkészített földjeim — Ime igazam lett. — Szerényen, magabiztosan tette ezt a megállapítást s a többi traktoristák, akik körül voltak, elégedetten bólogtattak traktorok „nyergében”.

Nagy sora volt annak, amíg Jeftusenko a „Zsofnyen” jól előkészített földjein ezt a megállapítást tette. A traktoristák, de a többiek is nagy munkát végeztek. Jeftusenkónak nem volt ez újság. Két éve, amikor megismerkedtünk a kámszki géppállomás traktoros brigádjának vezetője volt. Így lelkesedése mellett rengeteg tapasztalást birtokában lett később a „Zsofnyen” kolhozban dolgozó traktorbrigád vezetője. Azt beszéli róla, hogy messzi környéken a legkiválóbb gépész.

De másoda vitája volt a kolhozigazgatóság termelési tanácskozásán még a tél végnapjaiban.

— Az elmúlt évben — sorolta akmor Romanenko, a kolhoz elnöke — hektároknál átlag 19,8 mázsa gabonát arattunk. Az idén huszonnégy akarunk. A siker elsősorban a vetésből

függ. Három napunk van a szántóföldeken a nedves visszafartására. Nem szabad megvárunk, míg a föld kiszárad.

— Megsűthetjük a kerek traktorokat a nedves földön — kiabálta be egy hang — Besüppednek.

— No, no! — csattant fel ekkor Jeftusenko. — Először is a hernyótalpas mindenképpen használható. A „HTZ” és az „Univerzális” csete se veszélyes. Makár Szvjatopukkkal megcsináljuk, hogy a kerek traktorok farudakkal kiszélesíthetők. Amíg meg a munkaidőt illeti, hát ide figyeljetelek — és előtérbe jegyzőkönyvét.

— Első nap elvégezzük a boronálást s a rákövetkező két nap biztosítjuk a talajnedvességet. A korai talajmunkák hat nap alatt elvételük, erre a kolhozhoz kötött szerződésünk is kötelez. Ezután két traktort küldünk az ugar felszántására. Azt hiszem, nem tévedek: április 25-ig felszántunk 212 hektárt. (Március eleje volt). Az „Univerzális”-al három nap alatt elvejtjük a cukorrépát. Persze — a itt a kol-

hozelnökhöz fordult — a kolhoz munkáscsoportjainak is meg kell nyomni a gombot, idejében szét kell a trágyát, vizet és üzemanyagot szállítani a helyszínre a traktoroknak. Ezért hát versenyt javaslok.

— Részletesen mond el Vaszilij, hogy képzeld? — Hogy fogtok dolgozni? — emlékedett fel vagy két méterre a többiek felé egy hatalmas terméti parasztember, a „Dici”, ahogy a többiek becézik. Pével Krivozhiza brigádvezető volt, zsávolnyuhája elején ott csillogott a Lenin rendjel.

— El is mondom — jött bele Jeftusenko. — Szántani nem kell, hiszen mi traktoristák már elvégeztük az őszi szántást a talajmunkák alá. Azt már elhatároztuk, hogy a traktorokat jobban kihasználjuk. Már föl is szereltük a reaktorokat. Vizet és üzemanyagot pedig, ahogy az előbb már céloztam rá, — menteközben vételezünk. Az ebédidőre a traktorost felváltja a segédje. Ahogy számítottam, Iván és Filipp egy váltással bevetnek 16 hektárt: 25 hektárt. Csak

még két jó vetőgépkészelő kell.

— Tölem viheted Bojkot — dörmögte Krivozhiza. — Tölem meg Nikita Domcsenkot — dupláztam rá Krifcsenkó, mint az árverésen. — De a boronálással megbirkózok-e? Mert az őszi szántást duplán kell ám porhanyítani!

— No, ne mondd — mosolygott egy kicsit seregdötten Jeftusenko — erről már én is hallottam valamit. Ké: lovasboronát láncolunk a traktor kultivátor mögé. 24 hektárt tudunk így porhanyítani 16 helyett.

A gyűlés egytértett Jeftusenko számításával. A legnehezebb munka persze a traktorbrigádra jutott. A munkáknak mintegy 70 százaléka. Eszerint változtattak a munkárcsúcsokra és egyeztek meg a verseny feltételeiben.

Két nap múlva megindult a munka. Emberek és állatok létszáma teljes volt. 36 ágáslavat kantároztak és 20 pár ökröt járnoktak a kolhozisták. 60 boronát állítottak munkába. A traktorok úgy dübörögtek,

mint ha reggeitől reggelig tartó zivatart rekedt volna meg a „Zsofnyen” felett. Jeftusenko már az indulás reggelén szüneteltor megjelent traktorán és traktoristái élén. A kerek traktorok azokkal a bizonyos rájuk szerelt farudakkal valóban csak úgy szaladtak a nedves talajon.

Ez volt ám a verseny! Sem a mezeiek, sem a traktoristák nem azonnal gyűltek elsősorban, hogy megelőzzék a másik csoportot, hanem azon, hogy a többiekkel legyőzzék az időt, a természetet és elérjék közös céljukat. Filipp és Iván valóban 25 hektárt vetettek be fejtenként egy váltással. De Szejatokup „Univerzálisja” sem igen maradt mögöttük. 12 hektáros feladatra mellett 17—18 hektárt is teljesített. No és a porhanyítás! A „NATT”, a hernyó talpas, Hárilampij Onanpa ügyes kezétől vezetett, ve egy váltással 45 hektárt porhanyított 35 helyett. Átlag másfélszeresen túljeljesítették napi feladatukat Vaszilij, Jeliszej, Mihail, a vetőgépkészelő. Ilyen munka előzte meg

tehát Vaszilij Jeftusenko kijelentését, amikor április 25-én traktorosaival s a mögöttük csoportosuló kolhozistákkal körülvéve szántóknak a „Zsofnyen” mezejét. A kolhozföldek nagy kiterjedésű televényén szaporán sarjadt a búza, zab, árpa, babfélék és az évelőfűvek tavaszi hajtása. Az őszi gabona fejlődése kiváló. Nézek, néztek valamennyien a jólsikerült verseny, a jövővetés munka tudatában, Jeftusenko is egy darabig csendben nézelődött, majd ismét megszólalt:

— A vetést jól végezni, ez csak a dolog kezdete. A földet, hogy a veteményeket gondosan kezeljék. Ugy számítom, hogy az idén nyáron cukorrépában, kukoricában, meg napraforgóban a traktorokkal három-még négy soroké szántást végzünk. A vetéseket legalább kétszer meg kell trágyázni műtrágyával, komposztal és baromfitrágyával. A vetőgépeket — és fordított egyet a kormányán — már el is lehet kezdeni átszerelni a trágyázáshoz.

Kolhozisták, traktorosok összekarolva, sarjukban a bukkácsoló traktorokkal elindultak a „Zsofnyen” kolhoz központi épüle felé.

mésük alapja

... a nedvesség tárolása, emelkivül a különböző gabonafélék kikészítésében is igen nagy szerepet nyújt a tartóhán-

géségek megelőzése

... a betegségeket kü... 45 szervezetek, bi... bafajtak okozzák... bák hatalmas meny... tágban élk 45. Ezek okozzák a... a burgonya, para... és egyéb növények her... vados megbetegedését is. A... tással elzárjuk előlük... a talaj hajszálcsovéinek átvá... levegőt és ezáltal döntő... elpusztítjuk.

Jövő kényerünk alapja

... hozzátelhetjük... Ujvári elvtárs, nemzetgazdasági szem... megakartást... A hánto... mélyszántása 65... több üzemanyagot... idejében buktá... t a tnyt a Szov... tapaszlatat... meg. És vé... jetermsének... a alapját vetjük meg a tartóhán... tással.

keresni STYIK JANIN

... a történet arról... a dnek... kaptak, kopáltak, az az ócsó Jánok... a törté... Dani ez egyszer... Nem lehet tovább... keresni Halmatyk Janin, sőt mit lehet tudni, még kellemetlenség is lehet belőle. Egyszeren el kell zavarni hát, gondolkodott a... El kell zavarni, ha nem lehet rajta tovább gazdagodni, sőt megmondja a többi gazdának is, hogy vigyázzanak fel ne fogadják a DÉPOSZ-szal paktál. Essen ki a kezéből a kenyér. Készüljön messziről...

... ellen megin... az eljárás nun... szűződés... arásért és a cse... törvényültotta, el-

dinmunkás átképzésére nyamokat indítanak

... a szék keresztmetszetként mutatko... gyors átképzés. Elhanyagolt a munk... erőt, hogy máris jelentős szakmunkás... vért gondoskodás a termelékenységé...

... szakmailag jól kép... meg az építő...

... anyosságok meg... valamennyi magas... belül haladéktala... knunkásokká va... vállalatok 2—3... segédmunkás részvételé... tanfolyam első négy hetében a... csoportban sajátítják el a szakma... a jellemző ácsmunka, állványozó munka... a további időt a gyakor... brigádokban fogják el a tanfolyam... jelnevezetű segédmunkások a... a berosztályuknak megfelelő fizetést... után pedig magasabb berosztály...

... négy óra öleli fel a... előadás, amelyre... 3 hónapos tanfolyam... építési Ipari Köz... alátalánál, összesen... magyarországi oktat... építési feladatok... dolgozóit.

remükodik Vadas Ágnes (nege-
dű), Radványi Zsuzsa (ének).
23:20: A moszkvai rádió
ajándékfelvételei.
0:30: Bolcsódal.

PETŐFI-RÁDIO

7:20: A kisgyermek egésze.

8:30: Műdalok.
9:30: Részletek.
10:30: Gyermekek mű-
vészeinek közlemé-

11:30: Köszönet a közlemé-

12:30: Edit zongorázik.
Bakonyi Klára hegedül.

14:30: A párisi rádió ajándék-
felvételeiből.

15: Hanglemezek.
16: Chopin műsor.

17:10: Zenekari művek.
18: Ifjú gárda. Fagyjev re-
gényéből írta Ochlophov.

19:30: Magyar nóták.
20:30: Reményi Ede éle-
rajza.

21:30: Újság.
22:30: Küldi szívnek szel-
vények.

Vásárnap

KOSSUTH-RÁDIO

7: Balettzene.
8: Szív küldi szívnek
9: Hanglemezek.

9:30: Református vallásos fél-
órás műsor.

10: Zenekari muzika.
10:45: Külügyi negyedóra.

11: Hanglemezek.
11:15: A prágai „Pro Arte”
műsor.

12: Műsor. Ujta és Supp-
lő műsor.

13: Táncczene.
14: Táncczenekar
15: Újság.

16: Hanglemezek.
17: Vörös Sári és László Im-
re énekel cigányzene kíséret-
tel.

18: Szív küldi szívnek
19: Rácz Aladár cimbal-
mozik.

17:10: Molnár Lajos tánccze-
nara játszik.
18:15: Musszorgszkij és Cho-
pin műveiből.

19: Csákovszkij Zoltán éne-
kesei.

20: A nagym-
szatírja.
21: Épek a vásárnap

22: Küldi rádió ajándék-
felvételeiből.

23:35: Táncczene.

PETŐFI-RÁDIO

8: Margittay Sándor orgoná-
s. 8:40: Indulók.

9: Fejtoró séta Zenopotámi-
ban.

10:15: Délelőtti muzika.
11:15: Orosz dalok.

12:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

13:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

14:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

15:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

16:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

17:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

18:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

19:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

20:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

21:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

22:15: Orosz dalok. Gorkij
műveiből.

Méltó nevéhez

a fűtőház „Petőfi” brigádja

Libernardó Ferenc, fűtőházi munkás, a Petőfi brigád egyik kiváló tagja, hétfőn reggel hosszú szünet után léptekkel igyekezett munkahelyére, a fűtőházba. A fűtőházhoz vezető úton megállt egyik másik teherkocsi mellett, elnézte a jódarabig. Munkába igyekvő többi társainak is feltűnt ez. Meg is jegezték egymás közt: „Alighanem ismét tőri valamin a fejét!”

A műhelyben különös kérdés fordult brigádvezetőjéhez.

megvalósítjuk a 3 és félnapos kocsifordulót.

A Petőfi brigád tagjaival együtt rövidesen megtalálják a párhuzamot a kocsiforduló megvalósításához, az önköltségek csökkentéséhez és a rekord gyors szállítása között.

Libernardó Ferenc már megtalálta az összefüggést a határozat között is. Ezen gondolkodott vasárnap óta, amikor elővasta az újságot.

— Szaktársak! Találjuk meg a módját, hogy a kocsik hőfutását a legkisebb mértékben csökkentjük! — A Petőfi brigád valamennyi tagja újból nekilát munkájának, közben azonban egyre törik fejüket, hogyan csökkenthetnék a kocsik hőfutását.

hogyan járulhatnak hozzá

a három és félnapos kocsiforduló megvalósításához.

A délutáni üzemi értekezleten ismét felvetik a brigád tagjai a kérdést, de már konkrét javaslatokat is tesznek a kérdésben.

A Petőfi brigád tagjai, Pető Sándor, Libernardó Ferenc, Rózsavölgyi Ferenc, Schukk András és Szabó Vilmos, nem első alkalommal vittek már hasonló hasznos javaslatot az üzemi értekezlet elé.

Többek között páros versenyben állnak a Gerő brigáddal. Eddig csaknem minden kiértékelés alkalmával a Petőfi brigád lett első a versenyben. Ottrok elvtárs, a fűtőház vezetőjének szavai szerint: „Példát mutattak a brigádversenyben a többi brigádoknak!”

De a dicsérő szavak helyett

had beszéljenek tetteik.

— Új munkamódszereket vezetünk be — sorolja Pető Sándor —, amellyel felényi idő alatt végezzük munkánkat. Tervszerűen megszervezzük a

Szenzációs eredményű búzanesemítő kísérlet

A lovászpatai növénynevelési telepen a miçsurini elv alapján erős trágyázással, bőséges öntözéssel sikerült olyan búzafajtákat produkálni, melyekre szinte már rá sem fér a sok duzzadt mag. Már mutatkozik az első jele annak, hogy megkettőződik a kalász — „ágasbúza” lesz belőle.

Ajándékok a magyar rádióknak

A Magyar Rádió címére újabb kilencven értékes szovjet ajándékhanglemez és számtalan népdal, klasszikus és szovjet zeneszerzők műveit tartalmazó kotta érkezett. A bukaresti rádió is több értékes könyvet küldött a Magyar Rádió könyvtárára részére ajándékképpen.

Pető Sándorhoz. „Ma a kocsik tengelyét, csapágyait szeretném javítani.” Neki is látott nagy igyekezettel. Órákon át nem lehetett szavát venni. Fél tizenegy táján aztán megoldódott a nyelve. Először is megmutatta munkatársainak a Magyar Alföld vasárnap számát, amelyben a Vasutas Szakszervezet Országos Kongresszusáról szóló beszámolójában ez áll: „Célul tűztük ki a kocsiforduló egy teljes nappal való megrövidítését és

tapasztalatcsere átadást. Amint új munkamódszert kísérleteztünk ki, melynek tökéletességéről bebizonyosodtunk, azonnal összekapcsoltuk a munkamódszer újítást a tapasztalatcsere átadásával.

— Ottrok elvtárs közbevetőleg megjegyzi, hogy ez számtalan esetben fordult elő, s az újítások legnagyobb részét a Petőfi brigád kezdeményezte. Pető Sándor azonban szerényen eltéríti magukról a dicséretet: „Ma már valamennyi brigád ugyanolyan módszerrel dolgozik, mint mi”.

Ilyen irányú kísérlete azonban hiábavaló, mert munkájuk valóban kiváló. Kiváló munkájukkal kiérdemelték Petőfi nevet. Erre büszkék is. De büszkék lehetnek Libernardó Ferencre is, aki részesei fog az újabb jutalomjuttatásból.

A cséplés megtörténte után negyedévi fejadagjának megőrlésére engedélyt kaphat a termelő

A fennálló rendelet értelmében évi fejadagja megőrlésére abban az esetben kaphat engedélyt a termelő, ha termény beadási kötelezettségét 100 százaléig teljesítette.

Azonban közvetlenül a cséplés megtörténte után évi fejadagjának negyed részére azonnal kaphat örülési engedélyt ha azt a közzétett hivatalnál (városháza 22. sz. szoba) kéri. Be kell mutatni a gabonalaport amelyel a cséplés megtörténte igazolja.

A szegedi Nemzeti Színház vasárnap Szentesen vendégszerepel

A Szegedi Állami Nemzeti Színház 24-én Szentesen, a Tóth József színháztermében dalestet rendez. A dalest a Kultúrát a Dolgozóknak című előadássorozat keretében lesz rendezve. Közreműködnek Papp Júlia és Medgyesi Pál, a Szegedi Nemzeti Színház operánékesei. Konferál és ismertető előadást tart Márki Géza a Nemzeti Színház tagja. Zongorán kíséri Paulusz Elemér, a színház karagya.

A műsort Schubert, Mendelsóhn, Liszt, Grieg, Bizet, Verdi, Puccini, Csajkovszkij, Sceserbasov műveiből állították össze és a gyönyörűen összeállított műsor biztosítja az est sikerének. Belépődíj 1-3 forintig. Elővételben a tömegszervezeteknél

szerezhetők. Vasárnap pedig a színház pénztáránál. A nagy érdeklődésre való tekintettel ajánlatos a jegyeket előre beszerezni.

Épülnek a silók a termelőszövetkezeteknél

Épül a takarmányszerelő termelőszövetkezetekben. A földművelésügyi minisztérium 8 siló építést engedélyez a szenteskörnyéki termelőszövetkezeteknek. A silók építését elkezdték. Egy-egy silóra 8000 forint összeget engedélyezett a földművelésügyi minisztérium. A cementezéshez szükséges anyagok a napokban megérkeztek és nemény van arra, hogy rövid időn belül a silók elkészüljenek.

— Csak 1947-ben indult meg a helyi méntelep újra. Az összes loállomány mindössze 78 volt. De céltudatos, tervszerű fejlesztő munkával

ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

Ez az állomány ma már 400-ra szaporodott — mondja a felügyelő.

A két Amerika harca

A békétábor egyre fokozódó ereje arra készíti az USA vezető körét, hogy még brutálisabb módszerekkel lépjen fel a dolgozó amerikai nép jogait követelő mozgalmak ellen. Ezekben a hadjáratokban nagy szerepet játszanak a reakciós és nyíltan fasisztabarát szervezetek, amelyek — természetesen — a monopóliumok irányítása alatt állanak s azok korlátlan támogatását élvezik. Láthatatlan irányító szervük a Nagyiparosok Nemzeti Szövetsége (NAP), amelyet a haladó szellemű amerikai folyóirat, az „In Fact” — agytrósztnak is nevezett el. Korlátlan anyagi forrásokra jellemző, hogy ezek a szervezetek, amelyeknek számát felsorolni is képtelenség lenne, tízmilliószámra küldenek szét egyéni leveleket, adnak ki broszurákat, készítenek hangosfilmeket és tartanak 250 rádióelőadón előadásokat.

A NAP vezetése alatt különleges helyet foglal el az „Amerikai Légión”. Tagjai a kongresszus folyósaín, értekezleteken, bizottságokban igyekeznek rábeszélni a szenátorokat reakciós törvények hozatalára és azok megszavazására. A Légión tagjai a haladó értelmű kommunista, antiszemita és négerfalo propagandát üz és össze, hogy útját állják az amerikai kormány agresszív politikájának, megbuktassák háborús terveit és a fasiszta elemek mesterkedéseinek. Ebből az irányból a haladó demokratikus táborának együttműködésére és erkölcsi támogatására.

A tények azt mutatják, hogy az az út, amelyen Amerika halad, a háború és a fasiszma útja. A másik, a haladó Amerika, a bizottságokban igyekeznek rábeszélni a szenátorokat reakciós törvények hozatalára és azok megszavazására. A Légión tagjai a haladó értelmű kommunista, antiszemita és négerfalo propagandát üz és össze, hogy útját állják az amerikai kormány agresszív politikájának, megbuktassák háborús terveit és a fasiszta elemek mesterkedéseinek. Ebből az irányból a haladó demokratikus táborának együttműködésére és erkölcsi támogatására.

Ma kezdődik a cséplés

Ma reggel, ha az idő engedi, megkezdik a cséplést a város összes körzeteiben. Az elmúlt esős napok kitöltik a cséplés megkezdésének időpontját, mert a gabona elázott és nedvesen csépleni nem lehet, tekintve, hogy a nedves búza nem tárolható.

Vannak azonban egyes helyek, ahol a búzát asztalra rakhatók.

Dimitrovról emlékeznek meg a „Tartós békéért, népi demokráciáért” legújabb száma

Megjelent „a Tartós békéért, népi demokráciáért” legújabb száma. A lap első oldalait Dimitrov emlékének szenteli. Rámutat arra, hogy Dimitrov harcos élete nagy példája a Szovjetunió iránti lángoló szeretetnek, a marxi-lenini tanítá-

tevékenységének másik szervezete a fajvédők hírhedt Kullux-Klan-ja. Tagjai bestiális módon terrorizálják a négereket és a helyi haladó elemeket, nem riadnak vissza kirablásoktól, tettes bántalmazásuktól, sőt: meggyilkolásuktól sem.

A szégyenletes faji megkülönböztetés állandó kísérő jelensége az amerikai burzsoá demokráciának. És ez nem csak a négerekre vonatkozik. A kínaiak és portoricóiak, a lengyelek és magyarok, az oroszok és mexicóiak egyformán nyögnek az osztály- és gyarmati elnyomás kettős igája alatt. A megkülönböztetés politikája a különböző nemzetiségek sokmillió képviselőjét kergette a nyomorgyepek „settóiba”. Ez a szemlélet mindenképpen uralkodóvá akarja tenni azt a meggyőződést, hogy történelmi hivatásuk az „uralkodó faj” szerepét vállalni az egész világon.

A tények azt mutatják, hogy az az út, amelyen Amerika halad, a háború és a fasiszma útja. A másik, a haladó Amerika, a bizottságokban igyekeznek rábeszélni a szenátorokat reakciós törvények hozatalára és azok megszavazására. A Légión tagjai a haladó értelmű kommunista, antiszemita és négerfalo propagandát üz és össze, hogy útját állják az amerikai kormány agresszív politikájának, megbuktassák háborús terveit és a fasiszta elemek mesterkedéseinek. Ebből az irányból a haladó demokratikus táborának együttműködésére és erkölcsi támogatására.

Ma kezdődik a cséplés

Ma reggel, ha az idő engedi, megkezdik a cséplést a város összes körzeteiben. Az elmúlt esős napok kitöltik a cséplés megkezdésének időpontját, mert a gabona elázott és nedvesen csépleni nem lehet, tekintve, hogy a nedves búza nem tárolható.

Vannak azonban egyes helyek, ahol a búzát asztalra rakhatók.

Dimitrovról emlékeznek meg a „Tartós békéért, népi demokráciáért” legújabb száma

Megjelent „a Tartós békéért, népi demokráciáért” legújabb száma. A lap első oldalait Dimitrov emlékének szenteli. Rámutat arra, hogy Dimitrov harcos élete nagy példája a Szovjetunió iránti lángoló szeretetnek, a marxi-lenini tanítá-

sok következetes megvalósításának, a mindenfajta árulók, oportunisták és elhajlók elleni könyörtelen küzdelemnek. A lap közli Cservenkov, a bolgár Kommunista Párt Központi Bizottsága, a bolgár népi köztársaság kormányja és a bolgár Hazafrontal nevében mondott nagy gyászbeszédét.

A lap teljes terjedelmében közli Vorosilov marsallnak Dimitrov ravatála előtt mondott beszédét és kivonatokban ismerteti a többi kommunista és munkáspárt képviselőinek: Gerő Ernő, Maurice Thorez, Vasile Luca, Wilhelm Pick, Luigo Longo, Nikosz Tarcalidisz és Roman Zambrowszky beszédeit.

Ugyanebben a számban közli a folyóirat Mao-Ce-Tung, a Kínai Kommunista Párt Központi Vezetősége elnökének: „A népi demokrácia diktatúrája” című cikkét. Arturo Colibi, az olasz Kommunista Párt Központi Bizottságának tagja „Az olasz mezőgazdaság helyzetéről”, Pere Popivoda, „A Tito-klubb jugoszláviai garázdálkodásáról”

Harry Pollit, az Angol Kommunista Párt főtitkára „Anglia a válság küszöbén” és Di Vittorio, a Szakszervezeti Világszövetség elnöke, a „Második Szakszervezeti Világkongresszus jelentőségéről” írtak nagyfontosságú cikkeket a lap most megjelent számában.

Ugyanebben a számban közli a folyóirat Mao-Ce-Tung, a Kínai Kommunista Párt Központi Vezetősége elnökének: „A népi demokrácia diktatúrája” című cikkét. Arturo Colibi, az olasz Kommunista Párt Központi Bizottságának tagja „Az olasz mezőgazdaság helyzetéről”, Pere Popivoda, „A Tito-klubb jugoszláviai garázdálkodásáról”

Harry Pollit, az Angol Kommunista Párt főtitkára „Anglia a válság küszöbén” és Di Vittorio, a Szakszervezeti Világszövetség elnöke, a „Második Szakszervezeti Világkongresszus jelentőségéről” írtak nagyfontosságú cikkeket a lap most megjelent számában.

